

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 24 lutego 2015 roku w sprawie z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej w W. przeciwko A. D. (1) o zapłatę, S. Rejonowy dla Ł. w Ł. zasądził od A. D. (2) na rzecz (...) Bank Spółki Akcyjnej w W. kwotę 8.769,30zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości 16% w skali roku ale nie wyższe niż czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 7.789,40zł za okres od dnia 24.10.2013 roku do dnia zapłaty oraz ustawowymi odsetkami od kwoty 659,98zł za okres od dnia 24.10.2013 roku do dnia zapłaty, a nadto zasądził od A. D. (2) na rzecz (...) Bank Spółki Akcyjnej w W. kwotę 1.328,98 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku wniosła pozwana, zaskarżając go w całości. Wskazała, że rzeczywiście zaciągnęła kredyt w banku, wskazując, że uregulowała całe swoje zadłużenie. Tym samym wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja nie jest zasadna i podlega oddaleniu.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że niniejsza sprawa podlega rozpoznaniu

w postępowaniu uproszczonym i z tego względu zgodnie z przepisem art. 505¹³ § 2 k.p.c., jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku tego sądu powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zakwestionowania prawidłowości ustaleń Sądu Rejonowego i w pełni je podzielił. Ustalenia te mają bowiem oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym, zaś wyprowadzone wnioski nie naruszają zasady swobodnej oceny dowodów. Wszelkie elementy stanu faktycznego niniejszej sprawy zostały ustalone w oparciu o wszechstronną analizę materiału dowodowego, zgromadzonego zgodnie z przepisami procesowymi i poddanego kompleksowej ocenie, czemu Sąd pierwszej instancji dał wyraz w szczegółowych motywach zaskarżonego wyroku. Powzięte na tej podstawie wnioski nie budzą zastrzeżeń i zasługują na uwzględnienie, zatem ustalenia te Sąd Okręgowy przyjął, jako podstawę swojego rozstrzygnięcia. W ocenie Sądu odwoławczego Sąd I instancji w sposób właściwy zastosował również odpowiednie przepisy prawne do stanu faktycznego niniejszej sprawy. Swoje stanowisko przekonująco i wyczerpująco uzasadnił, a przedstawioną w tym względzie argumentację Sąd Okręgowy w całości podziela.

Przede wszystkim Sąd I instancji prawidłowo zważył, iż materiał dowodowy przedmiotowej sprawy nie dawał podstaw do podzielenia zarzutów pozwanej, sprowadzających się do wykazania spłaty zadłużenia w całości. O ile bowiem pozwana przedłożyła szereg dowodów wpłat, to w przypadku umowy numer (...) dotyczyły one jedynie części spłaty, zaś pozostałe dowody wpłat dotyczyły pożyczek wynikających z umów, które nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Jak słusznie ustalił przy tym Sąd I instancji, ostatnia wpłata uiszczona przez pozwaną rzecz powoda nastąpiła w dniu

26 lutego 2013 roku i zgodnie z harmonogramem spłat kredytu, od tego momentu do uregulowania pozostała kwota 7.788,44 zł tytułem kapitału. Brak było jednocześnie dowodów, by pozwana dokonywała dalszych spłat pożyczki i jak sama przyznała zaprzestała spłaty zadłużenia z uwagi na problemy finansowe i zdrowotne. Uwadze Sądu I Instancji nie umknęło przy tym również, iż w dniu 23 sierpnia 2012 roku pozwana wpłaciła na rzecz powoda kwotę 9.017,36 zł tytułem spłaty pożyczki, która to kwota pokrywała wysokość zadłużenia, jednak jak wynika z akt sprawy środki te zostały z powrotem przekazane na rachunek pozwanej zgodnie z jej dyspozycją z dnia 5 września 2012 roku i tym samym nie zostały one zaliczone na poczet spłaty zadłużenia. Sąd I instancji trafnie uznał także zarzut przedawnienia za nieuzasadniony. Wskazać również należy, iż czynności podejmowane przez pozwaną w celu zmniejszenia wysokości rat oraz wydłużenia okresu spłaty pożyczki, czy też sprzedaż przez wierzyciela

przysługującej mu wierzytelności oraz trudna sytuacja majątkowa i rodzinna pozwanej pozostają bez wpływu na zasadność dochodzonego roszczenia.

Mając na uwadze powyższe w ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy przeprowadził w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe o właściwym kierunku i zakresie, zebrane w jego wyniku dowody poddał prawidłowej ocenie i poczynił na ich podstawie poprawne ustalenia faktyczne. Sąd odwoławczy nie dostrzegł w niniejszym postępowaniu żadnych nieprawidłowości, skutkujących orzeczeniem w kierunku postulowanym w apelacji.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.